

לימודים מפרשיות השבוע - עובדות והנהגות של גדולי המוסר צוק"ל

נודה מאוד לכל מי שיכול
לסייע בכיסוי הוצאות
ההדפסה. אפשר לע"ג וכו'
בטל' 0583223498
כמו"כ אם ברצונך להפיץ את
הגליון (אפשר באופן מוגדל)
Bitachon Weekly
וכן את Bitachon Weekly
בביהכ"ג שלך או באיזורך,
נא להתקשר 0504154557

בטחון שבועי

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק.
מהגה"צ רבי יהודה מאנדל שליט"א משיח"ת לייקווד יצ"ו

לע"ג מרת חוה בת ר' פינחס ע"ה ולזכות ר' מ.ב.א. שיחי'

פרשת תצוה שנה ב' גליון 12

פרשת תצוה

ונשא אהרן את שמות בני ישראל על לבו

יתכן שענין החשון, שחז"ל אומרים שזכה לה אהרן בזכות שהיה לב ששמח בגדולת אחיו, (ילקוט שמעוני פרשת שמות רמז קע"ב ובקיצור ברש"י שם) בא לרמז שבדרך כלל לב אבן הוא ענין שלילי, וי"ל שזה מה שמרומז כאן שאפילו לב אבן יכול ליהפך לאבן יקרה וחשובה, כל שבט לפי המדה והכח המיוחדת לו, מאיר באופן מיוחד באבן שלו.

אהרן הכהן זכה, ע"י עינו ולבו הטוב, שכל האבנים היקרים האלה יהיו על לבו תמיד לפני השם. והענין הזה, שהוא (הכהן גדול) אינו חי לעצמו. הוא תמיד מתפלל על כלל ישראל (ובאמת כן צריך להיות השמונה עשרה שלנו, שנתקן בלשון הרבים, שנחשוב על צרכי כלל ישראל, (וכמו שכ' הגר"א בשנות אליהו במס' ברכות פ"ה מ"א – שזהו הפי' שיכוונו את לבם לאביהם שבשמים – לשלימות כנסת ישראל, ולא שכל אחד יחשוב על עצמו ע"ש). כשמישהו חטא, והרג בשוגג ה"ז נחשב אחריותו של הכה"ג שלא התפלל מספיק (עי' מכות י"א). כשהכהן גדול רואה יהודים אחרים, הוא תמיד מרגיש שאלו הם האנשים שלו. הוא חושב עליהם כמו שהוא חושב על עצמו. ולכן כשהם מצליחים הוא שמח בהצלחתם, וכשהם חוזרים בתשובה, עינו עליהם לטובה. וכבר כתבנו שמי שיש לו עין טובה על הצלחותיו של השני, יש לו גם זכות וחלק בהצלחותיו, ולכן מובן שכל המעלות של האבנים הטובות של כל השבטים מונחים על לב הכה"ג – כי הם שייכים לו! עין טובה זהו עסק טוב ומרויח, וכמה מגדולי ישראל, כולל הסבא מסלבודקא והרה"ק מבעלזא בנו עיקר עבודת השם שלהם על עין טובה.

סוחר טוב

סוחר טוב לומד על טיב סחורתו במשך השנים. אתה צריך ללמוד כסדר על טיב מעלותיך הנפלאות שהשי"ת נתן לך בשביל עבודתך. זה חטא לאבד, או לא להכיר אפילו חלק ממעלותיך – אתה צריך להעריך את כל ה-100% של עצמך!!! אל תשכח אפילו מחמאה (קאמפלימענט) אחד ששמעת לפני 10 שנים!! הכל יכול לבא לידי שימוש ולחזק אותך!

הצצה לתוך החיים הנפלאים של בעל עין טובה

מי שיש לו עין טובה הוא אדם מרומם מסוג אחר לגמרי. הוא מאושר בלי סוף. כשחבירו גומר ש"ס הוא שמח כאילו שהוא גמר, ובאמת נחשב לו כן כנ"ל. (לא שייך אצלו קנאה!) בכל השיטות השונות בכלל ישראל, הוא שמח עם כולם ויודע שכולם מכונים לשם שמים ויש לכ"א זכויות מיוחדות. הוא שמח גם בשביל הקב"ה שיש לו את כל סוגי העבדים הנפלאים האלה! שכולם מרבים כבוד שמים, כל אחד לפי דרכו. אצלו מתקיים טוב לב משתה תמיד. כל ימי חייו הוא שמח וטוב לב, כשהוא משתתף בשמחה של השני, הוא מרגיש שזהו הנחת שלו. הוא מאחל לכולם מסביבו, בכל לבו, נחת, בריאות ופרנסה, תורה וזכויות. אין לו את "הראש הקטן" של קנאה באחרים. אדרבה הוא מרגיש שכולנו ביחד עובדים את השי"ת. הרגשה שהוא חלק מהקהילה, "אנחנו עושים" – לא – "אני עושה".

זהו עבודת חיים להגיע לדרגה זו. וזה מתחיל עם ההבנה וההעמקה במצב שלי – שזהו המצב הטוב ביותר שיכול להיות. ואפילו החלקים הקשים הם לטובה ולתיקון של נשמת. צריך תמיד להתפלל להגיע לעין טובה, וע"י שלומדים את ספרי המוסר הנכונים על מעלת אהבת ישראל, בטחון, שמחה, גנות הכעס, והרדיפה אחר הכבוד, ולהכיר מעלת הבזיונות.

עוד צריך להשקיע במעשים כגון לשבח כסדר לאנשים שאתה פחות אוהב, או שאתה מרגיש שאתה מקנא בהם. לעזור לאדם קשה, זוהי תחבולה נפלאה כדי לייצר בלבך אהבה אליו, ואלו דברים שאין להם שיעור - וואס מער, וואס בעסער (כמה שיותר, יותר טוב). וכשאתה עושה דברים אלו, תדע שאתה עכשיו משקיע בדבר שנולדת בשבילו!

החווה"ל בפתחה לשער הבטחון (ביתרון השני על בעל הכימאה) מסביר איך שבעל הבטחון שמח בחלקו, כי הוא יודע שהשי"ת יודע מהו הטוב ביותר בשבילו, וז"ל "וכל אשר יבואנו מאת האלקים יהיה לו לששון ולשמחה!"

כמה שתלמד יותר שער הבטחון, תהיה שמח יותר, ואז תאהב אנשים אחרים יותר, וכל הקנאה והשנאה נעלמים. פתאום אתה מבין שגם לאחרים יש "פעקלאך" (חבילות של סבל) שאינך יודע עליהם, וכבר אין מקום בחושך לקנאה. העולם אומר "קנאה זו בורות" (חוסר ידיעה). כך תוכל גם לחשוב פחות על עצמך ויותר על כבוד שמים!

התורה בפרשת משפטים שואלת בפליאה כי תראה חמור שונאך וחדלת מעזוב לו?! יתכן כזה דבר שלא תעזור לשונאך? – ולמה לא יתכן? אלא שכל ביאתנו לעוה"ז זה כדי לשבור מידות רעות (הגר"א במשלי ד' י"ג) וא"כ איך, כשמגיע לך הזדמנות חייך – איך תחדול מלעזוב לו?!!

כשאדם משקיע בהטבה במקום הקפדה הוא יכול להתעלות במדת עין טובה, כגון לשבח אנשים שאין אנו אוהבים וכו' – זה גורם לאהבת ישראל ולראות רק טוב – ואין לוותר על שום הזדמנות לכזה תיקון והצלחה! נעיין קצת במדותיהם של אחשורוש והמן!

אחשורוש היה במבט ראשוני אולי אדם נחמד – הוא מזמין את כולם למשתה – למגדול ועד קטן. והשתיה כדת אין אונס, הכל רגוע. לעשות כרצון איש ואיש! אבל באותו רגע שאשתו התנגדה לרצונו – אז וחמתו בערה בו. המן מקבל כבוד מלכים שלא היה כזה כבוד מעולם! כולם משתחיים לו! הוא מוזמן לבדו פעם שניה למשתה עם המלך והמלכה! וכשהוא רואה את מרדכי שלא קם ולא זע ממנו (פי' הגר"א שבעיני מרדכי, מרוב בטחוןו בד', היה כאילו המן לא קיים בכלל), אז וימלא המן על מרדכי חמה, וכל זה אינו שוה לי. כך נראים אנשים שאינם שייכים לבטחון וסבלנות ועין טובה!!!

מעיל האפד כליל תכלת

המעיל היה הבגד החיצוני שלבש הכה"ג (חוץ מהחשן והאפוד). הוא כולו עשוי מתכלת. במצות ציצית אמרו לנו חז"ל שתכלת מזכיר לנו את הרקיע ואת כסא הכבוד. יתכן שגם המעיל תכלת הוא עם כוונה זו. המעיל הוא הבגד היחיד שעושה קול – ע"י הפעמונים – זה מרמז שמכל בגדים, הלימוד של אמונה ובטחון בד' הוא צריך לעשות הקול היותר גדול. ועיין פירוש המשניות להרמב"ם במילים האחרונות במסכת ברכות וז"ל: ואין זה המקום להביא הדבר הזה, לולי אשר כוונתי, כשיבא זכר דבר בענין האמונה, לבאר בו מעט. כי יקר בעיני ללמד עיקר מעיקרי הדת והאמונה, יותר מכל אשר אלמדו עכ"ל. (והרי

הרמב"ם לימד בספריו את כל התורה כולו, ואעפ"כ כתב שזהו היקר ביותר!) [הרמונים שבין הפעמונים, מזכירים שכמו שיש 613 גרעינים ברימון, כך הלימוד של האמונה ובטחון שמוכרז ע"י הפעמונים צריך להביא אותנו לקיום תרי"ג מצות]. "והיה פי ראשו בתוכו כפי תחרה". ובתרגום אונקלוס – כפום שריין. זה מרמז שמי שבוטח בד' יש לו הגנה מכל קשיי החיים, כאילו הוא לבוש בשריונים. (armour).

כשחזקוהו המלך היה חולה הוא התפלל לד' בזכות שסמך גאולה לתפילה. (ברכות י' ע"ב) ופי' רבינו יונה שם שזה מראה שהוא התפלל עם בטחון בהש"ת, שלכן מסמיכים גאולה – שמלמד אותנו שד' הוא גואלינו ושומרינו – לתפילה. ולכ' קשה, למה חזקוהו לא הזכיר מה שזכה להרבות תורה בכלל ישראל באופן כ"כ נפלא, שלא היה תינוק ותינוקות שלא היו בקיאים בהל' טומאה וטהרה (סנהדרין צ"ד:). והתשובה, שמכאן לומדים שהיות האדם בוטח ומחובר בבוראו הוא זכות יותר גדולה מכל דבר אחר! הבה ונשקיע כח להשתדל במצוה גדולה!

ולקחת את כל החלב וכו'

התורה מצוה בקרבנות להביא על המזבח חלקים פנימיים, חשובים של הגוף – החלב, הכליות, היותר על הכבד. ויתכן שאחד העניינים בזה הוא, שהרי כל אדם צריך שיעבדו בתוך גופו, הרבה אברים חשובים מאוד שבלעדיהם א"א להתקיים אפילו שעה אחת. והאברים האלה פועלים את פעולתם, יום ולילה לא ישבותו, עיין עליהם בחוה"ל שער הבחינה.

סיפורי בטחון

א. הצדיק הגדול הנובהרדוקער רבי חיים מרדכי וויינקראנץ זצ"ל ראה פעם אברך, ושם לב שיש לו תנועה תמידית מתוך עצבים (נערוון – nervous twitch), רבי חיים מרדכי יעץ לאברך ללמוד שער הבחינה ושער הבטחון. כי כשאדם מכניס ללבו, שהוא כסדר ביד השי"ת, והוא ית' מפעיל כ"כ הרבה דברים נפלאים בתוך גופו, ומחיה אותו כסדר, הוא נרגע ולומד להרגיש שהוא כגמול עלי אמו, ואין לו ממה להיות נערווייז (לחוץ). גם כשלומדים על חכמת ד' וטובו, יותר קל לבטוח בו ולהגיע למנוחת נפש בוטח.

ב. יהודי אחד היה מתקשר אלי בטלפון מידי לילה, כדי לספר על צרות משפחתיות שסובל מהם. היה לו שני אחים חולי נפש, שאיימו עליו כסדר להזיקו, אמרתי שיש כלל – חרדת אדם יתן מוקש – כמה שיותר מפחדים, המצב מחמיר. יעצתי לו ללמוד שער הבטחון. הגם שעדיין יש קשיים, אבל תוך זמן קצר הוא נהיה אדם חדש, והרבה יותר חיובי ושמח.

אני מכיר אדם שכשלומד ענייני בטחון חוזר לו התיאבון! אנשים אינם יודעים כמה מתיקות יש במוסר הנכון ואיך שזה מרגיע את כל מערכות האדם, וזה מועיל לאדם הרבה יותר מאשר כל מיני כדורי הרגעה למיניהם!!

הרבה אברים חשובים של הגוף – החלב, הכליות, היותר על הכבד. ויתכן שאחד העניינים בזה הוא, שהרי כל אדם צריך שיעבדו בתוך גופו, הרבה אברים חשובים מאוד שבלעדיהם א"א להתקיים אפילו שעה אחת. והאברים האלה פועלים את פעולתם, יום ולילה לא ישבותו, עיין עליהם בחוה"ל שער הבחינה.

אבל כל האברים האלה הם ספונים ונעלמים בתוך גופינו, ואין אנו רואים ולכן אנו שוכחים מהם. והנה לשון "קרבן" הוא שעבודה זו "מקרבת" את האדם להשי"ת. כשאנחנו מקריבים כל מיני חלקים ואברים על המזבח, אנחנו מזכירים לעצמינו את האברים שבתוכינו, ואז אנו צריכים להודות להשי"ת על כל המכונות הפלאיות שהוא מפעיל בגופינו כדי לקיים אותנו!

אבל כשאנחנו קוראים עיתונים או מדברים עם כל מיני אנשים שאוהבים דוקא לדבר על צרות ודברים מפחידים שקורים בעולם, זה מזיק מאוד למדת הבטחון שלנו.

צריך לדעת שה"עולם" מחפש לשמוע דברים שליליים ולכן כל העיתונים מלאים בעיקר בדברים כאלה. זה נהרג וזה עושה מלחמה, ושם היה רעידת אדמה וכו"כ אנשים נדבקו מהקורונה וכו'. אנשים רוצים לשמוע דברים מרעישים (exciting news) אבל באמת אדם שחושב תמיד על הרע, יכול להזמין לחייו דברים רעים ח"ו. **ורצון השי"ת שנחשוב תמיד טוב, וכך נזמין את הטוב לחיינו!**

המעשים הקטנים שלנו

כשמשחו את המזבח ושאר המשכן בשמן המשחה, משחו אותם כמין כ"י יונית. וכן כשמשחו ריקי מצות, ג"כ כ' רש"י בשם המשנה (מנחות ע"ד): שמושחן כמין כי שהא עשויה כנו"ן שלנו. וצ"ב, אם כנו"ן שלנו, למה מייחסים אותו ככ"י.

ומשמע שהתורה רוצה לכבד את יוון שהוא מבני יפת, וכמו שמצינו בפסוק יפת אלקים ליפת וישכן באהלי שם – כדאי' במגילה (ט): דבריו של יפת יהיו באהלי שם, שרק ביוונית אפשר לכתוב ס"ת. והטעם משום שיפת היה נטפל לעושי מצוה ועזר לשם בכבוד אביהם. ולכן זכו לכבוד גדול כזה לכתוב ס"ת ביוונית. וכן כאן חז"ל פירשו צורת המשיחה ביוונית.

ובמשנה במכות (ה:): מבואר שהקב"ה מעניש למי שנטפל לעוברי עבירה, ונותן שכר טוב למי שנטפל לעושי מצוה – כעושי מצוה. ולכן, אם השתתפת באיזה אסיפה לדבר מצוה, ואתה מרגיש שם מיותר, תדע לך שיש לך שכר כמו אלה שעסוקים! זה צריך לחזק אותנו מאוד! תראה כמה התורה נותנת חשיבות לכל הדברים הקטנים שבעינינו נחשבים לכלום. כגון אם רצינו ללמוד בחיזוק, להתפלל יותר טוב, או לעשות חסד, אנחנו שוכחים מהרצון הזה, **אבל השי"ת אינו שוכח.**

יון הוא אומה של רשעים, ואעפ"כ התורה נותנת חשיבות לפעולה קטנה של אביהם יפת. וכן אצלינו, אף אם יש לנו

חלקים קשים ומעשים לא רצויים, אין לנו לשכוח את הדברים הקטנים הטובים וגם המצוות שאנחנו עושים, גם אם אינם בכוונה נכונה, או חסרים ערליכקייט (נאמנות להשי"ת), הם בכל זאת חשובים בעיני השם בלי סוף, כמו המעשה הקטן של יפת!

על דרך זה יש לרמוז בפרשה – מצאנו שחוטי החשן והאפוד, היו טוויים באופן שיחד עם כל מין ומין היה חוט אחד של זהב. וכן אנו, אפילו במעשינו הקטנים ודקים כחוט, לכל מעשה ומעשה נצרף חוט של זהב לזכור חשיבותינו!

נובהרדוק – וכבוד...

• הצדיק רבי בן ציון ברוק ראש ישיבת בית יוסף (נובהרדוק) בירושלים, הציעו לו סנדקאות לאיזה ברית. (מצוה זו היא סגולה עצומה ויכולה לכפר על עבירות קשות. המשגיח רבי נתן וואכטפויגל צ"ל אמר פעם למישהו ששוא אפילו לנסוע מעבר לים עבור זכות הסנדקאות! "תרוץ, זה געוואלדיג!" עכ"ל).

פתאום הופיע הגה"צ רבי מאיר חדש בברית, ברגע שרבי בן ציון ראה שיש כאן נושא של כבוד, הוא קם וברח בלי לחשוב פעמיים! שמעתי מבנו, שכבוד אצלו היה שוה אפס. בנובהרדוק הכבוד הגדול הוא לברוח מכבוד! לא כמו אנשים רגילים שמחפשים כ"כ שכולם יספרו "הוא קיבל שלישי, או ברכה אחריתא". הרי זה הכל דמיונות! ואין בזה שום ממש.

שמעתי על הצדיק רבי אביגדור מילר ז"ל, שהתעקש על איזה כיבוד שהשני יקבל אותו. אנשים חכמים מבינים את השקר שבכבוד המדומה, וחניכי נובהרדוק משקיעים כל חייהם במלחמת חרמה כנגד הסוג הזה של שקר! הגאון רבי אברהם פאם זצ"ל גם היה ידוע כמה אהב לוותר על כיבודים בפרט כשהיה נושא של שלום. שלום בין שני יהודים חשוב הרבה יותר מכל כיבוד בעולם.

הרב גלינסקי זצ"ל העריך מאוד את הרב פאם. הוא אמר לי פעם "אתה יודע מי הוא אדם גדול באמריקה? הרב פאם!" הרב פאם באמת שנה כבוד, על אף גדלותו בתורה וביראה, הוא מעולם לא לבש בגד ארוך כמו שמתאים לראש ישיבה כמוהו, ולבש גם כובע כאברך רגיל. בקשתי ממנו ברכה. הוא הקפיד ע"ז ואמר לי "אולי אני יכול לקבל ממך ברכה?"

כבשים, שנים ליום תמיד

הכבש הוא קרבן מובחר לתמידים ומוספים והרבה קרבנות. רואים שטבע הכבש חביב בעיני השי"ת.

הכבש הוא בהמה שהולכת בתמימות אחר בעליה, וכן אנחנו צריכים להרגיש עם רועינו, אבינו, השי"ת כמו צאן אחר הרועה. הכבש אינה שואלת שאלות, ותמיד נכנעת לרועה, וכן אנו יודעים א. שבכל מצב שהשי"ת שם אותנו, הוא לטובה, והוא הדבר הטוב ביותר עבורינו. ב. שבודאי השי"ת ידאג בעתיד לכל צרכינו.

וע"ז נאמר ו**אנחנו עמך ו"וצאן מרעיתך" נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך**. (תהלים ס"ו פ"ע"ט)

יש סיפור ידוע (מובא במדרגת האדם דרכי הבטחון פרק ה') באחד שעבד בהובלות חמר לבניה. והוא שמע מהאלשיך הק', שדרש שמי שבוטח בד', א"צ לעבוד בשביל פרנסתו. הוא חזר לביתו ואמר אם אני יכול לשבת ולומר תהלים במקום לעבוד, ופרנסתי מובטחת, הרי אני חסר ידיעה אם איני עושה כן!

וכן עשה, הוא מכר את החמור והעגלה וישב ואמר תהלים. הגוי הלך לחפור חמר ומצא שם אוצר. הוא שם את האוצר בעגלה וכיסה אותו עם חמר. הגוי מת, והחמור הלך כפי הרגלו לבית של היהודי שמצא שם האוצר.

שאלו תלמידי האלשיך: "במה גדול כוחו של היהודי הפשוט"?! התשובה, אמר האלשיך, היהודי הלך בתמימות. לא היה לו שום ספיקות. אולי אינו ראוי, או אולי בטחוני אינו חזק. הוא היה ככבש תמים!! וזה התמימות שהשי"ת אוהב!
הגר"י סלנטר זצ"ל אמר **כשהשכל נגמר - שם מתחיל הבטחון**.
כי השי"ת הוא כל יכול.

פעם הוא דיבר ברבים בלייקווד, והזכיר ירושלמי. אז הוא צחק על עצמו ואמר "אני בקושי יודע בבלי וכאן אני מזכיר ירושלמי!"

הוא ברח ממחלוקת כעניו אמיתי שבאמת מרגיש שכולם טובים יותר ממנו, אז למה להתערב בעניינים של כבוד?! היה לו מנוחת הנפש מיוחדת ושמחה בחלקו, באופן שאף פעם לא הרגישו עליו שמנסה לנהל כל מיני עניינים, אף כשהיה שייך, הוא מרגיש שאחרים עושים יותר טוב ממנו. (כמובן, לא במקום שאין איש...)

כשאניך מתפעל מכל מיני שמות מובהקים ונוודעים שכולם מתלהבים מהם, או משטעלע'ס חשובים למיניהם, אז יש לך המון מנוחה ושמחה. בנובהרדוק עשו ליצנות מכל הדברים האלו כי הבינו שורש הענין, למה אנשים מעריכים את כל הנזכר. "זהו, רק אותו **ההבל הטפשי של חמדת הכבוד בלי שום נטייה לרוחניות כלל!**" אותו האדם ואפילו משהו במדרגה יותר גבוהה ממנו, **ברגע שכבר אינו פופולארי (popular) ומוערך בעיבור, כבר אינך מעריכו ואינך מקנא בו הכל זה רק דמיונות והבל הבלים!**

(והוץ מזה, אותו אדם שאתה מקנא בו, הרבה פעמים יש לו צד בחייו שלא היית רוצה להיות בו במקומו!)

זה לא פלא שהרב גאלינסקי ז"ל כ"כ אהב את הרב פאם. אני מכיר אדמו"ר חשוב שליט"א שמאוד אהוב אצל הנובהרדוקער'ס באמריקה, כיון שאינו עושה שום עסק מכבוד. הוא צדיק נפלא, ת"ח גדול וגם פיקח ומייעץ, ומחנך דגול. אבל הכבוד מבחינתו הוא ב"פח הזבל" מזמן! ולא איכפת לו מה חושבים עליו. אחד ממעריציו היה צדיק ידוע שלא היה לו רכב, והיה משתמש באופניים (bicycle) להגיע ממקום למקום בבורו פארק. (בחז"ל זה יותר מקובל, אבל בכל זאת אינו מכובד!)

זה פלא שאנשים בכל זאת כיבדו אותו. אני מבין שהוא למד המון מוסר עד שהרגיש קרוב להשי"ת, וכל מה שעשה, עשה עם המון בטחון והקב"ה הצליח דרכו! האופניים הנ"ל זה דוגמא של "פרט" שעשה להשפיל את כבודו, והיה לו עם זה המון שמחת חיים!

כמה שנשנן יותר דברי המסילת ישרים בסוף פרק י"א או בקיצור "הכבוד הבל הבלים" נשתחרר מעולם זה של שקר ונחיה חיים אמיתיים!

שמעו ותחי נפשכם! לשיעורי הרב - בקו השגחה פרטית בטלפון 02-3011300 ובקו ישיר 02-3011906

או בקול הלשון בטל' 03-9290709-1-4-93 לאנגלית 112, לאידיש 3, ללשון הקודש 4

להארות והערות והשתתפות בהפצה: 0504154557 להפצה בירושלים: 0583223498 לקבל במייל: A7171474@GMAIL.COM

FOR BITACHON WEEKLY IN ENGLISH - thenewbitachonweekly@gmail.com